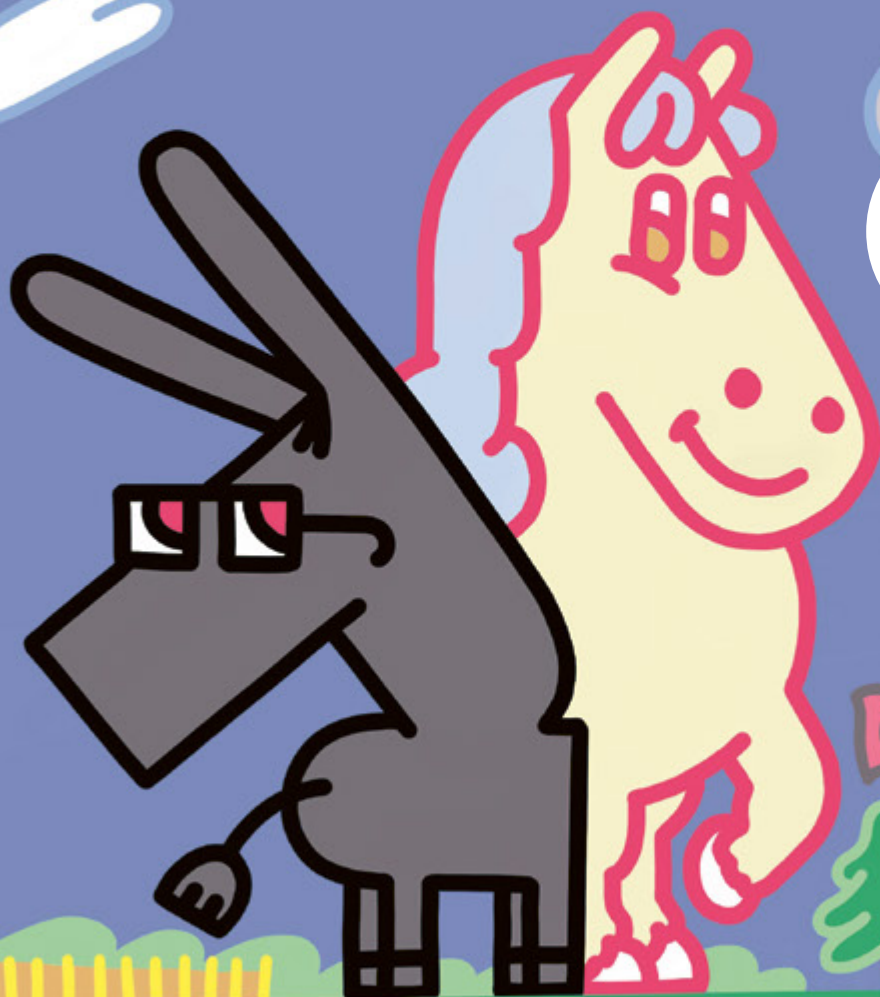

NOLLIS

**MAAILMAN AINOA
NOLLASARVINEN**

**ILTASATU
VIIKON
JOKAISELLE
PÄIVÄLLE**

**TUOMAS MARJAMÄKI
ANTTI NIKUNEN**

WSOY

MOI!

MÄ OON KALLE-ILMARI JA TÄÄ ON MUN MAATILA. PARI VUOTTA SITTEN MUN ISÄ SAI TARPEEKSEEN TILAN PYÖRITTÄMISESTÄ JA MÄ PÄÄTIN JATKAA SEN HOMMIA TÄÄLLÄ. TÄÄ PÖNTTÖLÄ ON AIKA PIENI PAIKKA, TÄÄLLÄ EI OLE OIKEIN MUUTA KUIN KYLÄKAUPPA, KAHVILA JA SITTEN TOI VANHA POSLIINITEHDAS. PIKKUISEN AIKAA MENEE, ETTÄ TÄLLAINEN KAUPUNKILAISJÄBÄ OPPII ISÄNNÄN HOMMAT. MUTTA MÄ PÄÄTINKIN TEHDÄ ASIAT OMALLA TYYLILLÄNI. MULLA ON TÄÄLLÄ AIKA NASTOJA ELUKOITA, EIKÄ NE OOKAAN MITÄÄN TAVALLISTA JENGIÄ. MULLA ON HEVOSIA, LEHMIÄ, LAMPAITA, PORSAITA, KANOJA, KISSA, KOIRA, AASI JA KERRAN NÄIN NAVETAN KIVIJALASSA SISILISKONKIN. ME HUOLEHDITAAN YHDESSÄ SIITÄ, ETTÄ JOKA PÄIVÄ ON KIVAA EIKÄ KOSKAAN OO TYLSÄÄ. MUTTA SE MUN TÄYTYY SANOA, ETTÄ VÄHÄN KYLLÄ IHMETTELEN YHTÄ MUN VARSAA. UNIKOLLA ON JOTENKIN IHAN OMAT TOUHUT EIKÄ NIISTÄ AINA OTA SELVÄÄ. SEN PARAS KAVERI ON SAHRAMI, SELLAISEN AIKA VÄLKKY AASI, SE TUNTUU OLEVAN KOKO AJAN MENOSSA MUKANA. MÄ EN TIEDÄ, MITÄ NE PUUHAA, MUTTA NIITÄ ON HAUSKA SEURATA. KERRO MULLEKIN, JOS PÄÄSET PERILLE NIIDEN SEIKKAILUISTA.

TEKSTI © TUOMAS MARJAMÄKI JA WSOY 2022

KUVAT © ANTTI NIKUNEN JA WSOY 2022

WERNER SÖDERSTRÖM OSAKEYHTIÖ

ISBN 978-951-0-48182-0 / PAINETTU EU:SSA

MIX
Paperi vastuul-
leista lähteestä
FSC® C107574

NOLLIS

MAAILMAN AINOA NOLLASARVINEN

*TUOMAS MARJAMÄKI
ANTTI NIKUNEN*

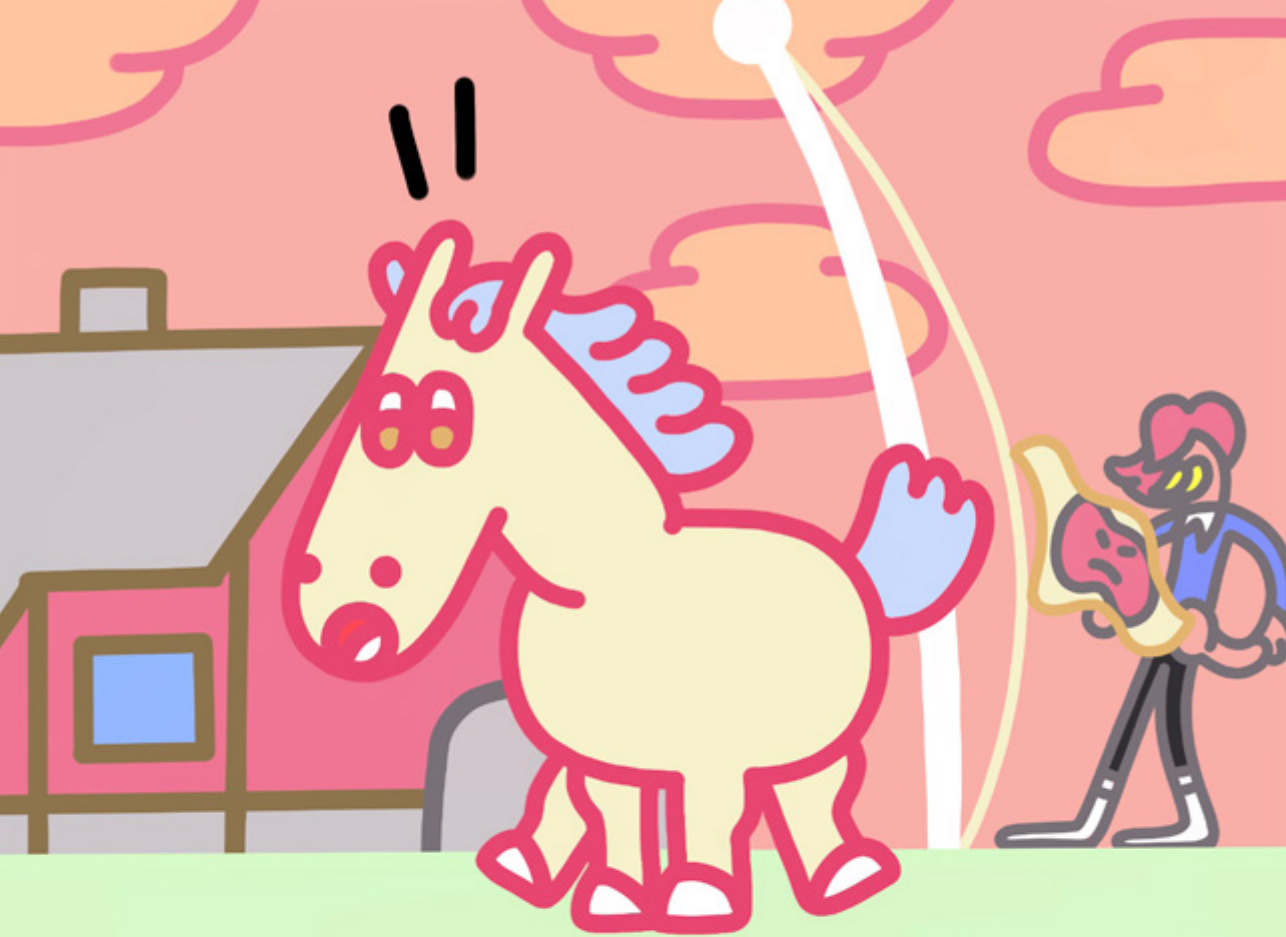
UNIKKO ON KYLLÄ MAAILMAN HASSUIN HEVONEN.
MÄ OLIN NOSTAMASSA SATEEN JÄLKEEN LIPPUA,
KUN PIKKUHEPPA MENI IHAN PÄHKINÖIKSI.
SE NÄKI KUVANSA LÄTÄKÖSTÄ JA ALKOI RIEHUA.
JOTAIN NE SAHRAMIN KANSSA TAAS JUONI JA
SITTEEN YHTÄKKIÄ UNIKKO MELKEIN PÄÄSI
KARKUUN. MUN PITÄÄ VARMAAN YRITTÄÄ OLLA
VÄHÄN PAREMPI ISÄNTÄ, ETTÄ NOI ELUKAT
VIIHTYY MUN LUONA EIKÄ JUOKSE PAKOON.
MÄ TAIDAN TEHDÄ NIILLE LIUKUMÄEN.

1. luku

NOLLA SARVEA OTSASSA

Eräänä päivänä rankan sateen jälkeen Unikko-
varsa kurkisti pilttuustaan ja lähti tutkimusret-
kelle. Maatila oli kauttaaltaan kastunut ja sen
pihaan oli ilmestynyt Lätäkkölampi. Myös laidun oli
täynnä pieniä vesilammikoita, ja märän maan pin-
nassa möyri kastematoja. Kavioiden alla litisevä hei-
nikko vähän iljetti Unikkoa, mutta ilma tuoksui iha-
nan raikkaalta ja pikkuisen naapurin sikalalta.

Samaan aikaan tilan isäntä oli menossa vaihtamaan uuden lipun salkoon. Tällä maatilalla oli omat sääntönsä. Lipun sai nostaa ja laskea milloin mieli teki, ja lippujakin oli monenlaisia. Isäntä oli aamulla harmitellut pitkään jatkunutta kuivuutta, ja sateen jälkeen hän päätti vaihtaa mökötysviirinsä riemulippuun.

Unikko ei huomannut isännän puuhia, vaan kurotti päänsä pihaan Lätäkkölammen ylle ja ajatteli maistaa sadevettä. Se painoi turpansa veden pintaan ja ryysti hartaasti. Varsa katsoi omaa väreilevää kuvaistaan ja hätkähti.

– OLENKO SE TOSIAAN MINÄ?

Lätäköstä katsoi maailman kaunein olento. Aivan Unikon näköinen hevonen, jonka otsasta kohosi komea valkoinen sarvi. Ei siis sittenkään hevonen, vaan yksisarvinen!

Unikon hartain toive oli siis vihdoinkin toteutunut. Se ryntäsi heti kokeilemaan sarveaan. Saisikohan sillä reiän liiterin seinään?

HEI MITÄ TÄÄLLÄ TAPAHTUU? PIENELLÄ MAATILALLA SYRJÄISESSÄ PÖNTTÖLÄSSÄ ON TOSI HASSUJA ELÄIMIÄ, JOTKA TUNTUVAT KOKO AJAN JOUTUVAN JÄNNIIN SEIKKAILUIHIN. MÄ TARKKAILEN NIITÄ JOKA PÄIVÄ IHAN KUMMISSANI – YMMÄRTÄISITKÖHÄN SINÄ VÄHÄN PAREMMIN, MITÄ NE MUN SELÄN TAKANA PUUHAAVAT? NIIN, MÄ SIIS OON KALLE-ILMARI, SEN MAATILAN ISÄNTÄ JA TÄMÄN KIRJAN AIKA VÄHÄN TIETÄVÄ KERTOJA. MÄ HÖPÖTTELIN NÄÄ JUTUT **TUOMAS MARJAMÄELLE**, JOKA OSAA NOI KYNÄHOMMAT. KUVITUKSEN JÄTIN KUITENKIN **ANTTI NIKUSELLE**, JOKA ON PAREMPI PIIRTÄMÄÄN.

9 789510 481820

L84.2

ISBN: 978-951-0-48182-0

www.wsoy.fi